

הוגים בלימוד התלמוד עם הרמב"ם שיהודי תימן קיבלו על עצמם את פסקיו. הרבנים הסתובבו עם האורה בבתי הכנסיות להראות לו את פארה של יהדות תימן, אך במקום לשמוע דברי התפעלות פתח יוסף הלוי וקרא בעזותו 'ברוך דין האמת'. לרבנים ההמומים הסביר: 'איך יהודים עוזבים עיסוק בדברי אלוקים חיים ועסוקים בספרי קבלה'. דבריו פעפעו כארס של עכנאי בלב חלק מהרבנים המלווים, בשומעם דברים שכאלו מפי שליח שהיה בעיניהם כצדיק מירושלים עיר הקודש.

מספר שנים לאחר מכן הגיע לצנעא המזרחן היהודי אדוארד גלזר, כשבאמתחתו ספרי השכלה ועיתונים על מנת להפיצם בקרב יהודי תימן. בתחילה התארח בביתו של ראב"ד צנעא הרה"ג רבי שלמה אלקארה זצ"ל ושהה בביתו כחודש ימים, לאחר זמן מה החל להשמיע דברי לעג וזלזול על ספר הזוהר הקדוש, אז פנה אליו הרב בכעס וגירשו מביתו בבושת פנים. הלוך ילך ויחפש מקום ללון עד שמצא את ביתו של אחד מרבני תימן - (שלא נזכיר כאן את שמו כדי לא לעורר מחלוקת ישנה שקרעה בשעתו את בני עדת תימן) ושהה שם כשישה חודשים שבהם השפיע מאד על השקפותיו ודרכו של הרב. בעקבות השפעתו והסתתו החל

הרב לעשות שינויים מהנהגתם של יהודי תימן מאות בשנים. תחילה פתח בית ספר "מודרני" לילדים שבו הוסיפו גם לימודי חול על לימודי הקודש, ואף את המנהג שנהגו בתימן מקדמת דנא להושיב מלמדי תינוקות שנקראו "מורי" על גבי מחצלות על הארץ כשהתלמידים יושבים סביבות המורי במעגל - שינה אותו רב וכך כתב בספרו הידוע: "המנהג המפורסם בארץ תימן להושיב מלמדי תינוקות בבתיים צרים וחשוכים על שיירי מחצלות על הארץ בלי ניקיון, וכל היום יושבים צפופים בלי סדרים ואויר סרוח ושותים מים מלוחים... אלא צריך להושיב מלמדים משכילים בתורת ד' לנהל את ילדי ביה"ס בנקיון בבתיים מאירים כדי לשאוף אויר צח ונקי". הוא עצמו מעיד שיהודי תימן ראו בזה פירצה הקוראת לילדים לצאת לתרבות רעה והדבר גרם שחלקם הוציאו את הילדים מבית הספר. המשכילים שלחמו נגד ההתעסקות בחכמת הקבלה בטענה

הקבלה. (החיד"א בשם הגדולים ערך זוהר, ויש שכתבו שאף הרמב"ן היה שותף לגילוי ספר הזוהר. אמנם גם עוד קודם שנתגלה לרבים ספר הזוהר היו מרבתינו הקדמונים שהיו להם חלקים מהספר כדוגמת רבינו בחי והערור שמביאים דברים ממדרש רשב"י, והריקנאטי בטעמי המצוות שמצטט מזוהר הגדול. ואף בדעת הרמב"ם בהלכות יבום וחליצה כתב הגאון מווילנא מקור לשיטתו בהלכות יבום וחליצה מרי' הזוהר]

גדולי הדורות קיבלו את ספר הזוהר כתורתו של רשב"י, וכשקמו עוררין על זהות מחבר הזוהר כתב היעב"ץ שהמוציא לעזו על עיקר ספר הזוהר המכונה מדרשו של רשב"י, לא ינקה ועתיד ליתן את הדין. ואכן ספר הזוהר נתקבל אצל כלל ישראל ונקרא בסילודים בפי כל ספר 'הזוהר הקדוש', וחכמי הקבלה לימדונו שבזכות הלימוד בספר הזוהר ניגאל בגאולת עולם.

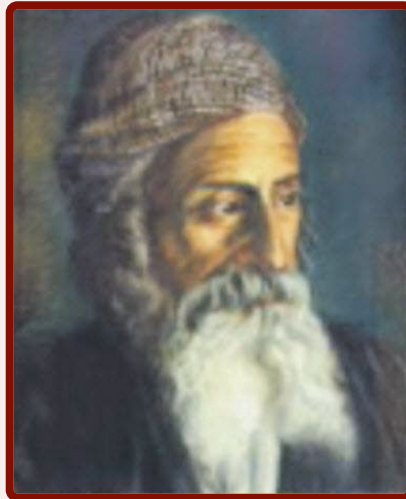
פלישתו של האליאנס

יהודי תימן בכל הדורות חיו באמונה תמימה והצטיינו בשמירה על מסורת אבותיהם ללא שום שינוי ומודרניזציה, תוך כדי הקפדה על קלה כבחמורה. אך לפני כ-150 שנה קפצה עליהם רוגזה של ההשכלה האירורה. הדבר החל

עם הגעת שליחים מהעולם כולו לתימן. חלקם באו על מנת לחקור את היהדות האוטנטית ששמרה על צביונה וצורתה במשך הדורות, וחלקם בניסיון למצוא את עשרת השבטים האבודים, אך יחד עימם הגיעו גם שלוחי ההשכלה כשהם לבושים באצטלה דרבנן ויהודי תימן התמימים לגודל האבתם ואמונתם בתלמידי חכמים, התקשו להבדיל בין מי שהוא רב אמיתי למשכיל מתחזה.

בשנת 1869 הגיע לצנעא חוקר ופרופסור צרפתי ויוסף הלוי שמו, איש חברת כ"ח - 'כל ישראל חברים' - במלבוש של חכם ירושלמי. רבני תימן יצאו מגדרם בראותם איש יודע ספר ומלומד ואירחוהו בכבוד גדול.

ליל שבועות, יהודי צנעא, נער וזקן, ממלאים את בתי הכנסיות ויושבים והוגים בתורה, חלקם בקריאת תיקון ליל שבועות שהוא בלול מתורה שבכתב ובעל פה ובקטעים מהזוהר הקדוש, וחלקם

רבי יהוא יצחק הלוי זצ"ל